ภาคผนวก 1

โครงสร้างและอำนาจหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับเด็กด้อยโอกาสในจังหวัดปัตตานี

โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของกรมประชาสงเคราะห์

กรมประชาสงเคราะห์ เป็นส่วนราชการสังกัด กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เป็นองค์กรหลักที่รับผิดชอบด้านสังคมสงเคราะห์ของชาติ มีภารกิจหลักในการจัดสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์ โดยใช้หลักในการสงเคราะห์ประชาชนตามหลักการสังคมสงเคราะห์สากล ได้รับการจัดตั้งเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2483 ในสมัย จอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี โดยสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี และเปลี่ยนสังกัดหลายครั้งจนมาสังกัดอยู่ในกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมในปัจจุบัน โดยมีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์และคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก กฎหมายว่าด้วยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี กฎหมายว่าด้วยการฌาปนกิจสงเคราะห์ กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดินเพื่อการครองชีพเฉพาะในส่วนเกี่ยวกับนิคมสร้างตนเอง กฎหมายว่าด้วยหอพัก กฎหมายว่าด้วยการควบคุมคนขอทาน กฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

2. ดำเนินการเกี่ยวกับการสงเคราะห์และการจัดสวัสดิการแก่คนชรา คนไร้ที่พึ่ง สตรี ครอบครัวผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ครอบครัวผู้มีรายได้น้อยและประชาชนผู้ประสบปัญหาทางสังคม

3. ดำเนินการเกี่ยวกับการสงเคราะห์และพัฒนาชาวเขา

4. ดำเนินการเกี่ยวกับการสงเคราะห์และฟื้นฟูผู้ประสบภัย

5. ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์เอกชน

6. พัฒนาระบบ รูปแบบ และวิธีการด้านสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์ รวมทั้งเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาในการกำหนดมาตรการป้องกัน และแนวทางแก้ไขปัญหาสังคม ตลอดจนดำเนินการเกี่ยวกับงานข้อมูลด้านสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์

7. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมประชาสงเคราะห์หรือตามที่กระทรวง หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ในปัจจุบันกรมประชาสงเคราะห์ได้แบ่งโครงสร้างออกเป็นการบริหารราชการส่วนกลางและการบริหารราชการส่วนภูมิภาค ซึ่งแต่ละหน่วยงานดังกล่าวยังประกอบด้วยหน่วยงานย่อยอีกหลายหน่วย ดังรายละเอียดตาม ภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ 5 โครงสร้างกรมประชาสงเคราะห์ ปี 2543

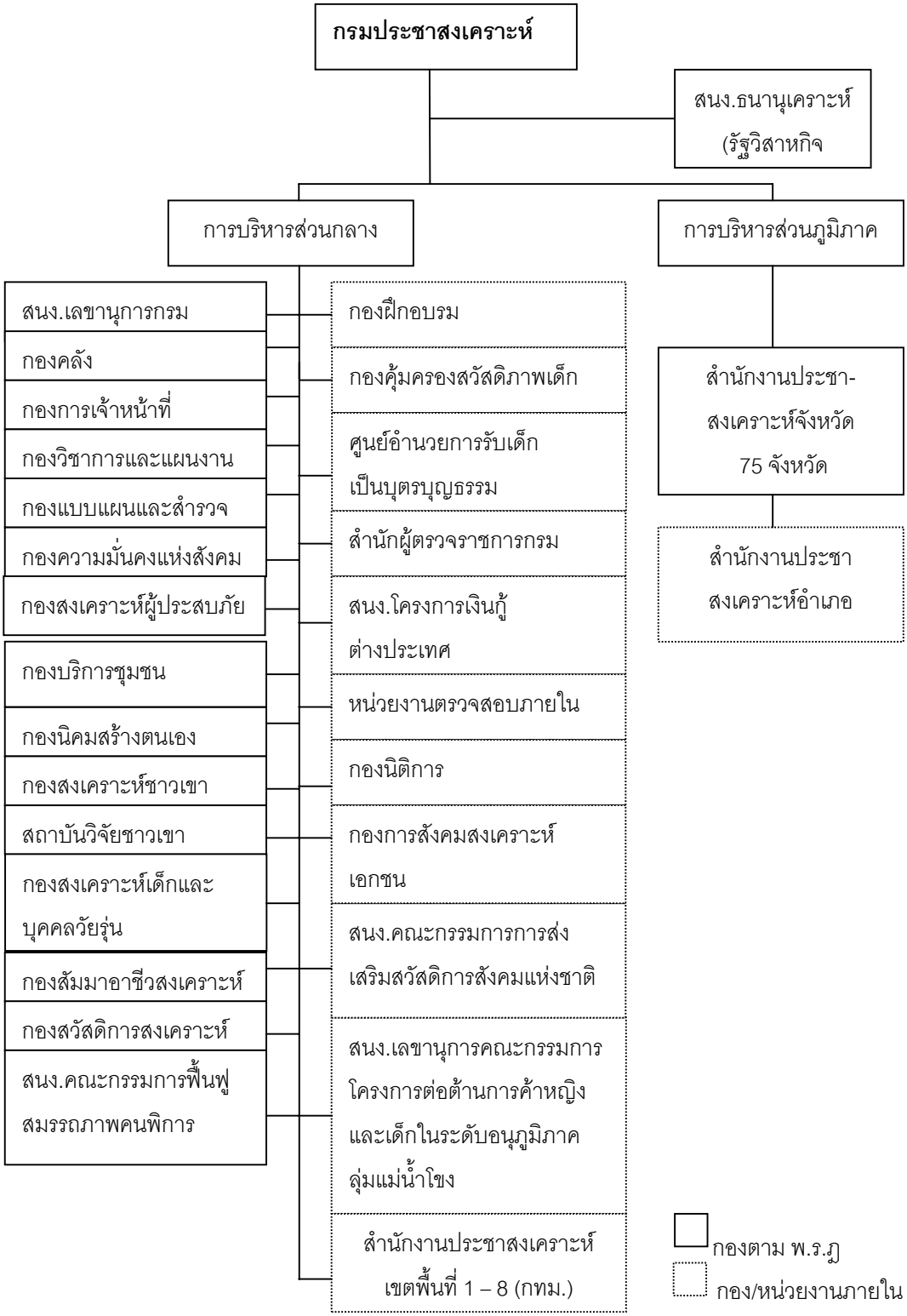

ที่มา: กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม, 2543 : 21

ภาพประกอบ 6 โครงสร้างกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น

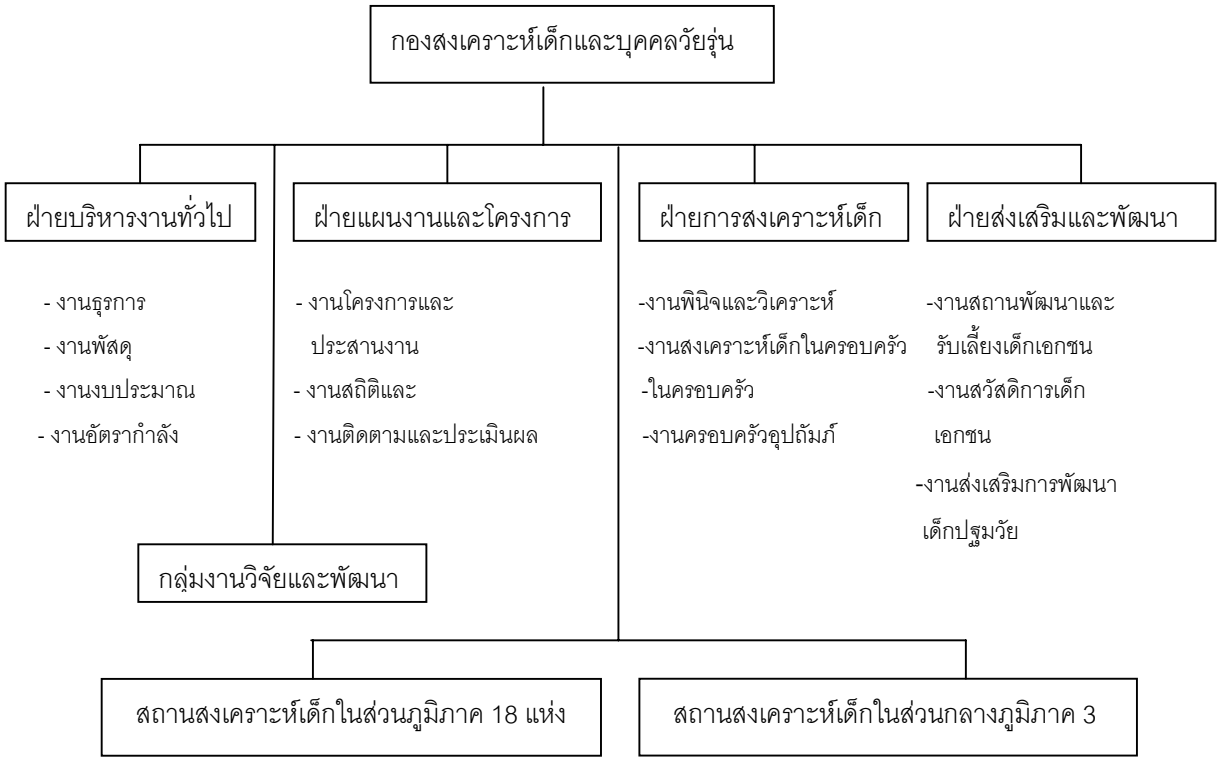

ที่มา: กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น, 2542 : 6

กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น ซึ่งเป็นกองสังกัดกรมประชาสงเคราะห์ เป็นส่วนราชการส่วนกลาง ที่มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับเด็กด้อยโอกาสในส่วนกลาง มีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการด้านนี้แก่ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในส่วนภูมิภาค ทั้ง สำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัด สถานสงเคราะห์เด็ก ทั้งด้านวิชาการ การจัดสรรงบประมาณ และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ภาพประกอบ 7 โครงสร้างศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

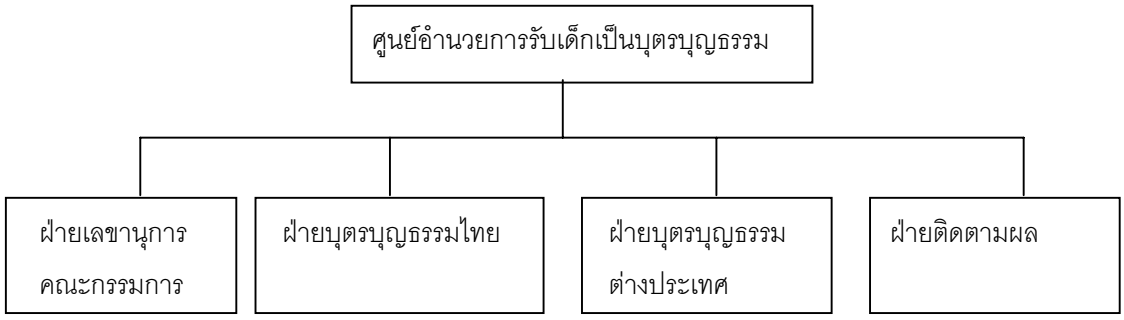

ที่มา: ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม, 2542 : 7

ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม เป็นหน่วยงานเทียบเท่ากอง ที่กรมประชาสงเคราะห์จัดตั้งเป็นการภายใน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถานสงเคราะห์เด็กจังหวัดปัตตานี ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมม พ.ศ. 2522 ที่ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม เด็กในสถานสงเคราะห์ที่จะมอบให้เป็นบุตรบุญธรรมทุกรายจะต้องได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

ในการดำเนินงานสงเคราะห์และคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ซึ่งกรมประชาสงเคราะห์ได้ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันก็มีจุดมุ่งหมายทั้งทางตรงและทางอ้อม ที่จะป้องกันมิให้มีการทอดทิ้งเด็ก สนับสนุน ส่งเสริม ให้สถาบันครอบครัวสามารถอุปการะเลี้ยงดูบุตรหลานของตนเองได้ ซึ่งภารกิจต่าง ๆ ที่กรมประชาสงเคราะห์ดำเนินการ มีดังนี้ (กรมประชาสงเคราะห์, กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น, 2538 : 2)

1. การสงเคราะห์เด็กในครอบครัว

เพื่อสวัสดิภาพและความมั่นคงของครอบครัว และเพื่อป้องกันมิให้ครอบครัวต้องแตกแยก กรมประชาสงเคราะห์ได้ให้บริการสงเคราะห์ครอบครัว แก่ครอบครัวที่มีเด็กอายุตั้งแต่แรกเกิดถึง 18 ปี อยู่ในความอุปการะซึ่งประสบปัญหาความเดือดร้อนในกรณีต่าง ๆ เช่น ความยากจนขาดแคลนของครอบครัว มีวิกฤติขึ้นในครอบครัว หรือมีปัญหาเกี่ยวกับความประพฤติของเด็ก เพื่อให้ครอบครัวที่ประสบปัญหานั้นสามารถให้การอุปการะเลี้ยงดูเด็กในครอบครัวของตนเองตลอดจนได้รับการการศึกษาอบรมตามควรแก่อัตภาพและวัยของเด็ก ซึ่งจะช่วยให้การเจริญเติบโตเป็นพลเมืองดีของชาติต่อไป โดยให้วิธีการช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ อาทิเช่น การให้คำปรึกษาหารือ ให้เงินทุนประกอบอาชีพ เป็นค่ารักษาพยาบาล ค่าซ่อมแซมที่อยู่อาศัย ช่วยเป็นทุนการศึกษาสำหรับเด็ก หรือให้การสงเคราะห์ด้านเครื่องอุปโภคบริโภค ฯลฯ

2. การจัดหาครอบครัวทดแทน

ในกรณีเด็กไม่สามารถอยู่กับครอบครัวตนเองได้ โดยเหตุผลประการใดประการหนึ่งก็ตามกรมประชาสงเคราะห์จะพยายามจัดหาครอบครัวทดแทนชั่วคราวและครอบครัวถาวร อันได้แก่ การหาครอบครัวอุปถัมภ์ และครอบครัวบุญธรรมให้แก่เด็ก โดยการพิจารณามอบเด็กให้ผู้มีใจรัก ซึ่งสภาพครอบครัวอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีความต้องการที่จะอุปการะเด็ก รับเด็กไปอุปการะ ผู้ที่ประสงค์จะรับเด็กไปอุปการะนั้นต้องมีคุณสมบัติเหมาะสมตามที่กรมประชาสงเคราะห์ได้กำหนดไว้ โดยมีนักสังคมสงเคราะห์เป็นผู้พิจารณาและออกเยี่ยมเยียนเด็กและผู้อุปการะเป็นประจำ เพื่อให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด ผู้ที่รับเด็กไปอุปการะแบบครอบครัวอุปถัมภ์

อาจจะได้รับเงินช่วยเหลือค่าเลี้ยงดูจากทางราชการ แต่หากผู้รับเด็กไปอุปการะไม่ประสงค์จะขอรับเงินช่วยค่าเลี้ยงดู ทางราชการก็อาจพิจารณาจ่ายเงินช่วยเหลือในการศึกษาเล่าเรียนของเด็ก ค่ารักษาพยาบาลเด็กและอื่น ๆ ตามความจำเป็นและเหมาะสมเป็นราย ๆ ไป

3. การรับเด็กเข้ารับอุปการะในสถานสงเคราะห์เด็ก

เป็นลักษณะการให้บริการสวัสดิการสังคม เพื่อทดแทนครอบครัวเดิมของเด็กในกรณีที่ไม่อาจให้การช่วยเหลือในรูปแบบอื่นได้แล้ว โดยมุ่งเน้นในเรื่องการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และให้เด็กได้รับการศึกษาทั้งสายสามัญและสายอาชีพ โดยจัดสถานสงเคราะห์ประเภทต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก เช่น สถานสงเคราะห์เด็กอ่อน เด็กชาย เด็กหญิง เด็กพิการ เป็นต้น เด็กที่ต้องรับไว้ในสถานสงเคราะห์อาจเป็นระยะสั้นหรือระยะยาวขึ้นอยู่กับความจำเป็น ความต้องการของเด็ก ความเหมาะสม ตลอดจนการปรับตัวของเด็กและครอบครัวแต่ละราย

4. บริการด้านคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

สภาพสังคมปัจจุบันมีเด็กจำนวนมากที่ขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู ขาดสภาพครอบครัวและสิ่งแวดล้อมที่ดี หรือมีปัญหาความประพฤติอันเนื่องมาจากขาดการศึกษา หรือต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน เพราะเหตุผลความจำเป็น เด็กและเยาวชนเหล่านี้หากไม่ได้รับการปฏิบัติดูแลและคุ้มครองสวัสดิภาพโดยเหมาะสมก็จะเป็นภัยต่อสังคมและประเทศชาติในอนาคต กรมประชาสงเคราะห์จึงได้ให้บริการด้านคุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็ก ตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน 2515 โดยได้ดำเนินมาตรการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กประพฤติตนไม่สมควรแก่วัย และมาตรการคุ้มครองป้องกันเด็กไม่ให้เป็นเครื่องมือของผู้แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ นอกจากนั้นยังมีการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กโดยการส่งเด็กเข้าสถานแรกรับเด็ก หรือสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

5. บริการด้านส่งเสริมพัฒนาการเด็ก

เพื่อให้เด็กได้พัฒนาในทุก ๆ ด้าน คือ ด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญาและคุณธรรม รวมทั้งเพื่อเป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กซึ่งจะเป็นทรัพยากรของชาติต่อไปในอนาคตในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม นอกจากนี้ได้ให้การช่วยเหลือครอบครัวในกรณีที่บิดามารดาต้องออกไปประกอบอาชีพนอกบ้าน แต่ไม่สามารถหาผู้มาเลี้ยงดูบุตรของตนเองได้ โดยกรมฯ ได้ให้การส่งเสริมทางด้านวิชาการและการจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กและสถานสงเคราะห์ภาคเอกชนให้ดำเนินการไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะกลุ่มเด็กด้อยโอกาสในชุมชนแออัดหรือแหล่งก่อสร้างในชุมชนเมือง หรือกลุ่มเด็กเร่ร่อนติดตามพ่อแม่ไปประกอบอาชีพในที่ต่าง ๆ

จะเห็นได้ว่าเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ได้แก่ เด็ก อายุ ตั้งแต่แรกเกิด - 18 ปี จากบริการต่าง ๆ ที่กรมประชาสงเคราะห์ได้ดำเนินการที่กล่าวมาแล้ว โดยมุ่งเน้นการสงเคราะห์และพัฒนาเด็กในทุก ๆ ด้าน ทั้งในรูปแบบของการสงเคราะห์เด็กภายนอก คือ เด็กที่อยู่กับครอบครัว และการสงเคราะห์เด็กภายในสถานสงเคราะห์ ด้วยพยายามปรับปรุงแนวทางในการทำงานให้สอดคล้องกับสภาพการณ์และปัญหาสังคม ซึ่งเด็กและเยาวชนที่อยู่ในกลุ่มเป้าหมาย พอสรุป ได้ดังนี้ (กรมประชาสงเคราะห์ , 2541 : 40)

1. เด็กกำพร้า อนาถา ถูกทอดทิ้ง เด็กจรจัด
2. เด็กพิการทางร่างกายและจิตใจ
3. เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูไม่สมควรหรือตกอยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ไม่หมาะสม
4. เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่ยากจนมากหรือครอบครัวไม่อาจเลี้ยงดูได้
5. เด็กที่มีปัญหาความประพฤติไม่สมควรแก่วัย
6. เด็กติดยาเสพติด
7. เด็กยากจน ขาดการศึกษาและฝึกอาชีพ
8. เด็กที่ถูกศาลสั่งให้เข้ารับการฝึกอบรมและถูกดำเนินการตามกฎหมาย

สถานสงเคราะห์เด็กสังกัดกรมประชาสงเคราะห์ในปัจจุบัน ดำเนินงานตามนโยบายของรัฐว่าด้วยการสงเคราะห์เด็กโดยใช้สภาวะความต้องการพื้นฐานสำหรับเด็ก (สพด.) เป็นการสงเคราะห์พื้นฐานทั่วไป รวมทั้งการดำเนินงานของสถานสงเคราะห์เด็กจังหวัดปัตตานีในปัจจุบัน การสงเคราะห์พื้นฐานและบริการที่ดำเนินการอยู่ได้แก่

1. บริการด้านการเลี้ยงดู จัดที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่มและเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวันให้แก่เด็ก โดยมีพ่อบ้าน/แม่บ้านประจำอาคารพักเด็ก ทำหน้าที่ดูแลให้ความรัก ความอบอุ่น เสมือนเป็นบิดามารดาที่แท้จริงของเด็ก และให้คำแนะนำปรึกษาแก้ไขปัญหา ดูแลความสะอาดเรียบร้อย และสภาพเป็นอยู่โดยทั่วไปแก่เด็ก โดยจัดให้มีพี่เลี้ยงทำหน้าที่ช่วยพ่อบ้านแม่บ้านดูแลความเป็นอยู่ จัดอาหารเลี้ยงเด็กวันละ 3 มื้อ เด็กที่ออกไปเรียนภายนอกจะได้รับเงินค่าอาหารกลางวันและค่าพาหนะ

2. บริการด้านการรักษาพยาบาล จัดให้มีเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำสถานสงเคราะห์ มีการตรวจสุขภาพเด็กเป็นประจำทุกเดือน จัดให้เด็กได้รับภูมคุ้มกันโรค เช่น วัคซีนป้องกันโรคระบาด จัดให้มีบริการทันตอนามัยจัดบริการรักษาพยาบาลยามเด็กเจ็บป่วยในสถานสงเคราะห์ หากป่วยรุนแรงจะไปรักษาตัวที่โรงพยาบาล

3. บริการด้านการศึกษาสายสามัญ

3.1 จัดชั้นเรียนพิเศษสำหรับเด็กที่เข้าใหม่ เพื่อทดสอบความรู้หรือความรู้ยังไม่ถึงระดับตลอดจนให้การศึกษาแก่เด็กที่เชาว์ปัญญาต่ำหรือเรียนช้า

3.2 ให้การศึกษาสามัญภาคบังคับ ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ พิจารณาส่งเด็กออกไปเรียนภายนอกสถานสงเคราะห์ ในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอื่น ๆ

4. การฝึกอบรมวิชาชีพ เด็กที่ไม่สามารถเรียนสายสามัญสูงกว่าระดับประถมศึกษาจะจัดให้เรียนทางด้านวิชาชีพสาขาต่าง ๆ ภายในสถานสงเคราะห์ เช่นช่างตัดเย็บเสื้อผ้าช่างตัดผม ช่างไม้ ช่างโลหะ ช่างไฟฟ้าและการเกษตรกรรม เป็นต้น ทั้งนี้ตามความสนใจและความถนัดของเด็ก จัดให้มีการฝึกวิชาชีพภาคสนามแก่เด็กที่เรียนสายสามัญแต่สนใจจะเข้าฝึกวิชาชีพด้วย

5. บริการด้านสังคมสงเคราะห์ มีนักสังคมสงเคราะห์รับผิดชอบในการบริการด้านสังคมสงเคราะห์แก่เด็ก บริการให้คำแนะนำ ปรึกษา แก้ไขปัญหาเด็กและครอบครัวของเด็ก การจัดทำ case work, group work, case conference เพื่อช่วยในการแก้ไขปัญหาพัฒนาบุคลิกภาพและพฤติกรรมแก่เด็ก กรณีเด็กมีปัญหาทางด้านจิตใจจะนำเด็กไปรับบริการแก้ไขปัญหาที่โรงพยาบาลจิตเวช หรือคลีนิคสุขวิทยาจิต บริการจัดหางานให้แก่เด็กที่สำเร็จการศึกษา หรือมีอายุครบ 18 ปี โดยจะมีการติดต่อจัดหางาน เยี่ยมเยียนสถานประกอบการและติดตามดูเด็กเป็นระยะ ๆ

6. จัดให้มีการฝึกการกีฬาและนันทนาการ

มีการฝึกกายบริหารเป็นประจำทุกวัน จัดให้มีการเล่นกีฬาและแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ ทั้งในร่มและกลางแจ้ง จัดกิจกรรมกลุ่ม การร่วมกิจกรรมที่ เป็นประโยชน์ เช่นเข้าค่ายพักแรม กิจกรรมลูกเสือ กิจกรรมสาธารณประโยชน์จัดนำเด็กไปทัศนศึกษานอกสถานที่จัดกิจกรรมรื่นเริงในเทศกาลต่าง ๆ จัดให้มีวิทยุ โทรทัศน์ให้แก่เด็กได้ชมและรับฟัง ตลอดจนจัดให้มีการจัดฉายภาพยนตร์ในโอกาสอันควร

7. บริการด้านฝึกวินัยและอบรมศีลธรรมและจริยธรรม

จัดให้ครูอบรมหน้าที่พลเมืองดี ศีลธรรม กิริยามารยาท ก่อนเข้าเรียนตอนเช้าเป็นประจำทุกวัน พ่อบ้านและแม่บ้าน มีหน้าที่ในการอบรมเด็กก่อนเข้านอน และสวดมนต์ก่อนเข้านอนเป็นประจำทุกคืน นิมนต์พระภิกษุ หรือเชิญวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิมาอบรมปาฐกถาธรรมแก่เด็กเป็นประจำเดือนละครั้ง มีการฝึกวินัยและส่งเสริมวัฒนธรรม โดยเน้นเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มแต่ละอาคารพัก

8 บริการด้านการติดตามผลการให้การสงเคราะห์

จัดส่งแบบรายงานติดตามประเมินผล ส่งให้เด็กทางไปรษณีย์ เพื่อให้เด็กกรอกข้อมูลและส่งคืนสถานสงเคราะห์ทางไปรษณีย์ติดตามผลการช่วยเหลือเด็กที่พ้นการสงเคราะห์แล้ว โดยการออกเยี่ยมเยียนเพื่อทราบความเป็นอยู่ของเด็ก หากมีปัญหาก็ช่วยแนะนำแก้ไขปัญหา

งานประชาสงเคราะห์จังหวัดปัตตานี

สำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดปัตตานี เป็นการบริหารส่วนภูมิภาค มีหน้าที่รับผิดชอบงานของกรมประชาสงเคราะห์ในจังหวัด มีโครงสร้างการบริหาร ตามแผนภาพ 4 โดยมีหน่วยงานในสังกัด 2 หน่วยงาน คือ สถานสงเคราะห์เด็กจังหวัดปัตตานี และนิคมสร้างตนเองโคกโพธิ์ มีประชาสงเคราะห์อำเภอรับผิดชอบงานในอำเภอ จำนวน 3 อำเภอ สำหรับอำเภออื่น ๆ ที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งประชาสงเคราะห์อำเภอ จำนวน 9 อำเภอ แต่ละอำเภอมอบหมายให้สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเป็นผู้รับผิดชอบงานด้านประชาสงเคราะห์ในอำเภอนั้น ๆ

ภาพประกอบ 8 โครงสร้างสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดปัตตานี

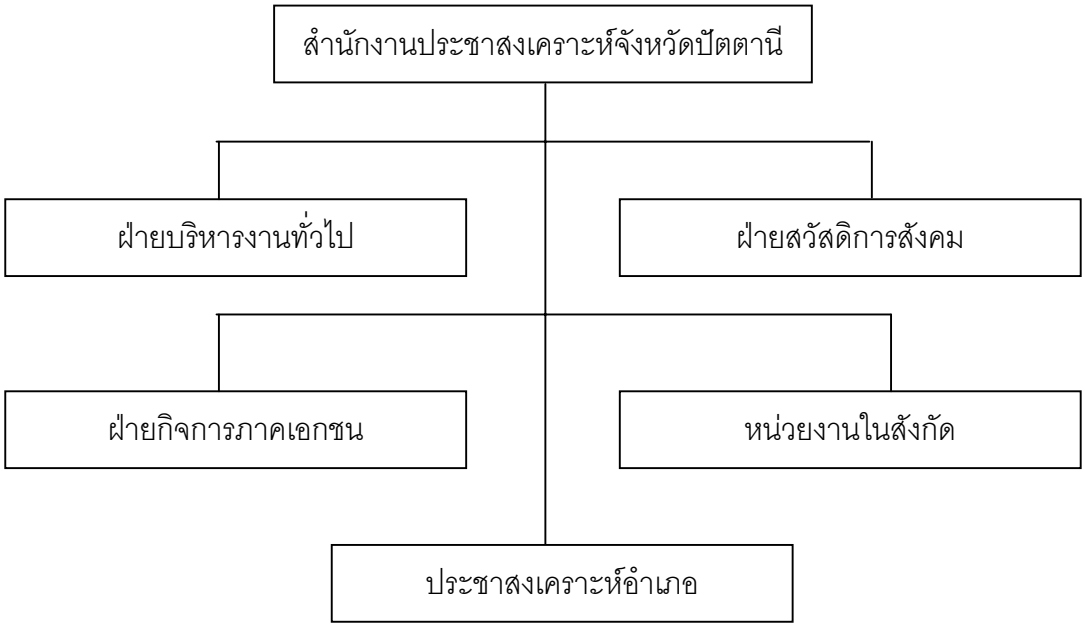

ที่มา: สำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดปัตตานี, 2542 : 5

สำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในแต่ละฝ่ายเพิ่มเติม ดังนี้

1. ฝ่ายบริหารงานทั่วไป

1.1 งานธุรการ รับผิดชอบงานสารบรรณ พิมพ์ดีด พัสดุ ยานพาหนะ อาคารสถานที่ งานบริหารงานบุคคล ประชาสัมพันธ์และงานอื่น ๆ ที่มิใช่หน้าที่ของงานใดโดยเฉพาะ

1.2 งานการเงินและบัญชี รับผิดชอบเกี่ยวกับ งานด้านงบประมาณ งานการเงินและบัญชีของสำนักงาน ประชาสงเคราะห์จังหวัดและ หน่วยงานโดยรับผิดชอบ ทั้งเงินในงบประมาณและนอกงบประมาณ เงินบริจาค รวมทั้งเงินขององค์กรภาคเอกชน ที่ประชาสงเคราะห์จังหวัดเป็นเหรัญญิก หรือเลขานุการ

1.3 งานโครงการและติดตามผล รับผิดชอบ การจัดทำโครงการ แผนปฏิบัติการ แผนงบประมาณ ตลอดจนติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงานของ สำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัด และหน่วยงานภายใต้การกำกับดูแล รวมทั้งเป็นศูนย์ข้อมูลและประสาน งานด้านสวัสดิการสังคมของจังหวัด ตลอดจนประสานงานด้านแผนและ โครงการกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และรับผิดชอบงานด้านวิชาการ ของสำนัก งานประชาสงเคราะห์จังหวัด

2. ฝ่ายสวัสดิการสังคม

มีหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการสงเคราะห์ ฟื้นฟู คุ้มครองสวัสดิภาพและพัฒนาประชาชนที่อยู่ในขอบข่ายงานของกรม รวมทั้งดำเนินงานการป้องกันแก้ไขปัญหาสังคม เช่นการสงเคราะห์และคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตั้งแต่แรกเกิด – 18 ปี การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม การสงเคราะห์ฟื้นฟูและพัฒนาคนพิการ คนชรา คนไร้ที่พึ่ง คนไข้โรคจิตทุเลา สตรีหญิงบางประเภท การสงเคราะห์ด้านอาชีพ การสงเคราะห์ผู้ประสบภัยทุกประเภท การสงเคราะห์ครอบครัว การสงเคราะห์ด้านการจัดหาที่ทำกินและประกอบอาชีพ การสงเคราะห์และพัฒนาชาวเขาและชนกลุ่มน้อย การสงเคราะห์ครอบครัว เป็นต้น

3. ฝ่ายกิจการภาคเอกชน

มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนากิจการภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับงานสวัสดิการสังคม เช่น องค์การมูลนิธิ สมาคมต่างๆ โดยให้การสนับสนุนด้านวิชาการ ข้อมูลข่าวสารหรือการเงินตลอดจนการพัฒนาความร่วมมือประสานการปฏิบัติงานระหว่างภาคเอกชนกับรัฐ และภาคเอกชนด้วยกันเอง การระดมทรัพยากรจากภาคเอกชนและประชาชนมาใช้ในกิจการด้านสวัสดิการสังคม เช่น จัดตั้งกองทุนสังคมสงเคราะห์ ศูนย์รับบริจาค ส่งเสริมและพัฒนาอาสาสมัครด้านสวัสดิการสังคมในรูปแบบต่างๆ การส่งเสริมและพัฒนาให้ประชาชนมีการรวมตัวกัน

จัดตั้งองค์การเพื่อสงเคราะห์ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น ศูนย์บริการชุมชน ฯลฯ เป็นต้น และรับผิดชอบควบคุมการดำเนินงานกิจการภาคเอกชนตามกฎหมายและระเบียบ เช่น ควบคุมสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ ตามพระราชบัญญัติการฌาปนกิจสงเคราะห์ การควบคุมหอพักตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ควบคุมสถานรับเลี้ยงเด็ก เอกชนและสถานสงเคราะห์เด็กเอกชนตาม ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294 (ปว. 294) พ.ศ. 2515 เป็นต้น

4. หน่วยงานในจังหวัด

4.1 สถานสงเคราะห์ประเภทต่างๆ รับผิดชอบการให้บริการเลี้ยงดูอบรมฝึกวิชาชีพ กายภาพบำบัด อาชีวบำบัด ฟื้นฟูปรับสภาพสำหรับกลุ่มคนที่จำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์ช่วยเหลือ โดยรับเข้าไว้ในสถานสงเคราะห์

4.2 นิคมสร้างตนเอง รับผิดชอบการให้บริการสงเคราะห์และพัฒนาครอบครัวยากจนที่ไม่มีที่ทำกิน โดยรับเข้าเป็นสมาชิกนิคมจัดที่ทำกินและฝึกอาชีพที่เหมาะสมให้ตามพระราชบัญญัติจัดที่กินเพื่อการครองชีพ พ.ศ. 2511

4.3 ศูนย์พัฒนาและสงเคราะห์ชาวเขา รับผิดชอบการให้บริการสงเคราะห์ แลพัฒนาชนกลุ่มน้อยตามมติคณะรัฐมนตรีและนโยบายคณะกรรมการชาวเขา ในด้านต่าง ๆ โดยดำเนินการในรูปแบบการพัฒนาเป็นเขตพื้นที่และหน่วยเคลื่อนที่สงเคราะห์ชาวเขา

4.4 สำนักงานประชาสงเคราะห์อำเภอ จัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรีและตามความจำเป็นเร่งด่วน มีจำนวน 167 อำเภอ รับผิดชอบงานของกรมประชาสงเคราะห์ในเขตอำเภอ

สถานสงเคราะห์เด็กจังหวัดปัตตานี

สถานสงเคราะห์เด็กจังหวัดปัตตานี เป็นหน่วยงานในสังกัดของสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดปัตตานี จัดตั้งขึ้นเนื่องจากรัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญว่า เนื่องจากภาวะทางเศรษฐกิจ ปัญหาการก่อการร้ายคุกคามและปัญหาครอบครัวแตกแยกในเขตจังหวัดชายแดนภาคใต้ อันได้แก่ ปัตตานี ยะลา และนราธิวาสที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้เด็กอยู่ในสภาพกำพร้าอนาถา ถูกทอดทิ้งและขาดผู้อุปการะเลี้ยงดูที่เหมาะสม การศึกษาไม่สมควรแก่วัยอาจก่อให้เกิดปัญหาสังคมต่อไปได้ โดยเปิดดำเนินการเมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2522 มีเด็กอุปการะครั้งแรกจำนวน 90 คน เป็นเด็กทั้งเพศชายและหญิง อายุ 7 –18 ปี ต่อมาในปี 2523 ได้มีจำนวนเด็กเพิ่มขึ้นเป็น 237 คน โดยรับเด็กจากจังหวัดในภาคใต้ ทั้ง 14 จังหวัด ต่อมาในปีงบประมาณ 2543 ได้ปรับเปลี่ยนเป็นการรับอุปการะเฉพาะเด็กหญิง จนถึงปัจจุบัน มีรายละเอียดการดำเนินงาน ดังต่อไปนี้

1. โครงสร้างการบริหารงานสถานสงเคราะห์

ภาพประกอบ 9 โครงสร้างสถานสงเคราะห์เด็กจังหวัดปัตตานี

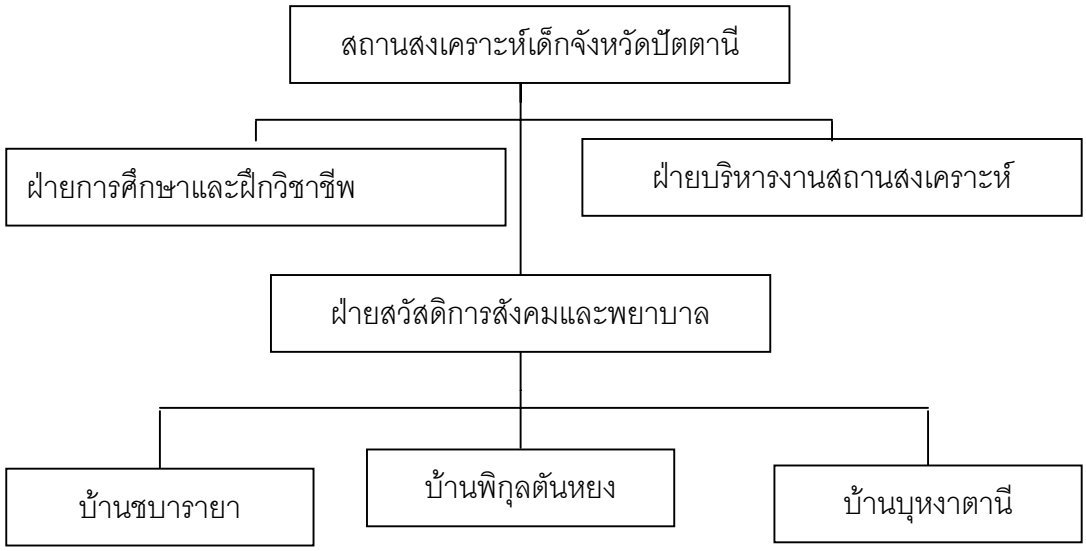

ที่มา : สถานสงเคราะห์เด็กจังหวัดปัตตานี 2543,3

2. วัตถุประสงค์การดำเนินการ

2.1 ให้การอุปการะเด็กหญิง อายุ 7 – 18 ปี ที่ประสบปัญหา กำพร้า อนาถา ไร้ที่พึ่ง เร่ร่อน ครอบครัวแตกแยก บิดา มารดา หรือผู้ปกครองให้การเลี้ยงดูไม่เหมาะสม ถูกทารุณ ฐานะยากจน หรือหัวหน้าครอบครัวประสบเคราะห์กรรมต่าง ๆ เช่น ต้องโทษจำคุก ไม่มีผู้อุปการะหรือเจ็บป่วย และเด็กเด็กที่มีปัญหาอื่น ๆ อันไม่สามารถอาศัยอยู่ในครอบครัวตามปกติได้โดยประชาสงเคราะห์จังหวัดต่าง ๆ ใน 14 จังหวัดภาคใต้เป็นผู้พิจารณาส่งเข้ารับการอุปการะ

2.2 เพื่อให้การสงเคราะห์และพัฒนาเด็กให้มีความพร้อมในด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม อาชีพ และอื่น ๆ อันทำให้เด็กสามารถช่วยเหลือตนเองได้ต่อไป

3. บริการด้านต่าง ๆ

3.1 บริการด้านสังคมสงเคราะห์

3.1.1 การรับเด็กเข้าสถานสงเคราะห์ นักสังคมสงเคราะห์จะศึกษา และสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวเด็กครอบครัว และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวเด็ก เพื่อพิจารณาให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือ

ที่เหมาะสม ตลอดจนเพื่อเตรียมความพร้อมของเด็กในการรับการอุปการะในสถานสงเคราะห์

3.1.2 การจัดทำทะเบียนประวัติเด็ก เพื่อเป็นข้อมูล ในการดำเนินสงเคราะห์ช่วยเหลือได้อย่างถูกต้อง

3.1.3 การติดตามประวัติ โดยการจัดทำหลักฐาน เอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวเด็ก เช่น สูติบัตร ทะเบียนบ้าน รวมทั้งการประสานงานกับงานทะเบียนราษฎร์ในการจัดทำหลักฐานทะเบียนราษฎร์แก่เด็กที่ไม่มีหลักฐาน ตลอดจนการติดตามบิดา มารดา หรือผู้ปกครองเด็ก

3.1.4 การแก้ปัญหาเด็กเฉพาะราย โดยการสงเคราะห์พัฒนา ฟื้นฟูและปรับสภาพเพื่อให้เด็กได้รับการเลี้ยงดูที่ดี ได้รับการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม รวมถึงการประสานกับครอบครัวเด็กเพื่อให้เด็กสามารถกลับไปอยู่กับครอบครัวได้ตามปกติต่อไป

3.1.5 การบริการนันทนาการ มีการจัดกิจกรรมกีฬา ดนตรี การแสดงศิลปวัฒนธรรมไทยประเภทต่าง ๆ จัดให้มีการทัศนศึกษา การจัดงานรื่นเริงในเทศกาลต่าง ๆ

3.1.6 การบริการจัดหางานแก่เด็กตามความถนัดและความสมัครใจ

3.1.7 การติดตามผลเด็กที่พ้นจากการอุปการะ

3.2 งานด้านการอุปการะเลี้ยงดู

มีบริการปัจจัยสี่ แก่เด็กอย่างครบถ้วน โดยมีการแบ่งการเลี้ยงดูเด็กออกเป็น โซน จำนวน 5 โซน มีข้าราชการระดับรองจากผู้ปกครองสถานสงเคราะห์ คอบกำกับดูแลเจ้าหน้าที่ในการบริการในการเลี้ยงดูเด็ก ซึ่งประกอบด้วย ครู 1 คน พี่เลี้ยง 2 คน แม่ครัว 1 คน มีเด็กโซนละ 20 – 25 คน การดำเนินงานรูปแบบนี้ มี จำนวน 4 โซน และมีโซนพิเศษ 1 โซน มีนักสังคมสงเคราะห์เป็นหัวหน้าโซน ไม่มีพี่เลี้ยงดูแล โดยให้เด็กทีเรียนระดับ มัธยมปลายและระดับอุดมศึกษาดูแลกันเอง ในแต่ละโซนจัดให้มีคณะกรรมการเด็ก เป็นผู้ร่วมรับผิดชอบบริหารโซนของตนเอง ร่วมกำหนดระเบียบวางแผนการอยู่ร่วมกัน มีอิสระในการแสดงความคิดเห็น สามารถร่วมตัดสินใจร่วมกับเจ้าหน้าที่ได้

3.3 งานด้านการศึกษา

สถานสงเคราะห์เด็กจังหวัดปัตตานี ได้จัดส่งเด็กในความอุปการะไปเรียนภายนอกสถานสงเคราะห์ร่วมกับเด็กภายนอก ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2541 เป็นต้นมา ตั้งแต่ระดับ อนุบาล ถึงอุดมศึกษา รวมถึงการจัดการศึกษาสายอาชีพทั้งภายในและภายนอกสถานสงเคราะห์แก่เด็กที่เรียนจบระดับประถมศึกษาและไม่สามารถเรียนต่อได้

ภาคผนวก 2

กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง ที่เกี่ยวข้องกับการจัดสวัสดิการสังคม สำหรับเด็กด้อยโอกาสในจังหวัดปัตตานี

ประกาศคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ 294

โดยที่คณะปฏิวัติได้พิจารณาเห็นว่า ในปัจจุบันมีเด็กกำพร้า อนาถา ที่ขาดผู้อุปการะเลี้ยงดูเด็กซึ่งประพฤติตนไม่สมควรแก่วัย และเด็กซึ่งตกอยู่ในสภาพแวดล้อม อันเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อ ร่างกาย จิตใจ และศีลธรรม เป็นจำนวนมาก หากไม่ได้รับการปฏิบัติ ดูแล สงเคราะห์และคุ้มครอง ที่เหมาะสมแล้ว จะเป็นภัยแก่สังคมและประเทศชาติ คณะปฏิวัติตระหนักดีว่าการให้สวัสดิการแก่เด็กอย่างได้ผลนั้น นอกจากจะเป็นหน้าที่ของรัฐที่ จะต้องดำเนินการดังกล่าวแล้ว ยังสมควรกำหนดให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครองของเด็ก เข้ามามีส่วนช่วยในการอบรมเลี้ยงดูเด็กของตนอีกด้วย และเพื่อกำหนดวิธีการให้การสงเคราะห์และคุ้มครองเด็ก ที่เหมาะสมแก่เด็กและสภาพของสังคมหัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

หมวดที่ 1
บททั่วไป

ข้อ 1. ในประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้

"เด็ก" หมายความว่า ผู้ซึ่งอายุไม่ครบสิบแปดปีบริบูรณ์ และยังไม่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส

"ประพฤติตนไม่สมควร" หมายความว่า ประพฤติตนไม่สมควรแก่วัยตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

"สถานแรกรับเด็ก" หมายความว่า สถานที่รับเด็กไว้ชั่วคราว เพื่อการวิเคราะห์และพิจารณา วิธีการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพที่เหมาะสมกับเด็ก

"สถานรับเลี้ยงเด็ก" หมายความว่า สถานที่รับเลี้ยงเด็กซึ่งมีอายุไม่เกินเจ็ดปีบริบูรณ์และมีจำนวนเกินห้าคน ซึ่งไม่เกี่ยวข้องเป็นญาติกับผู้เลี้ยง แต่ไม่รวมถึงสถานพยาบาล หรือโรงเรียนอนุบาล

"สถานสงเคราะห์เด็ก" หมายความว่า สถานที่ให้การอุปการะเลี้ยงดูเด็ก ซึ่งพึงได้รับการสงเคราะห์และมีจำนวนเกินเจ็ดคน

"สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก" หมายความว่า สถานที่ให้การศึกษาอบรม ฝึกวิชาชีพ และแก้ไขปัญหาความประพฤติแก่เด็กซึ่งมีปัญหาทางความประพฤติและมีอายุเกินเจ็ดปีบริบูรณ์

"สถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว" หมายความว่า สถานที่ให้คำแนะนำ

แก้ไขปัญหาของเด็กและครอบครัวเกี่ยวกับอันตรายอันอาจเกิดขึ้นแก่เด็กทั้งร่างกาย จิตใจ และศีลธรรม

“ผู้ปกครอง” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับเด็กไว้ในความอุปการะเลี้ยงดู หรือซึ่งให้เด็กอาศัยอยู่ประจำ

“ผู้ปกครองสวัสดิภาพ” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดในท้องที่ที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ นอกจากนครหลวงกรุงเทพธนบุรี และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายด้วย

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์และหมายรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายด้วย

ข้อ 2. ให้อธิบดีมีอำนาจจัดตั้งสถานแรกรับเด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานสงเคราะห์เด็ก สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวได้ตามความจำเป็น

การจัดตั้งสถานแรกรับเด็กและสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว ได้ตามความจำเป็นภายในเขตจังหวัดของตน

ให้สถานแรกรับเด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานสงเคราะห์เด็ก หริอสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตามวรรคหนึ่งและวรรคสาม มีผู้ปกครองสวัสดิภาพคนหนึ่ง มีอำนาจปกครองดูแลเด็กเท่าที่เกี่ยวกับความประพฤติ และความเป็นอยู่ของเด็ก ตลอดเวลาที่เด็กอยู่ในสถานดังกล่าว

ข้อ 3. ให้อธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งผู้ปกครองสวัสดิภาพและพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจแต่งตั้งผู้ปกครองสวัสดิภาพสำหรับสถานรับเลี้ยงเด็กและพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวที่ตั้งขึ้นตามข้อ 2 วรรค สาม

ให้ถือว่าผู้ปกครองสวัสดิภาพและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ข้อ 4. เมื่อเด็กตกอยู่ในความปกครองดูแลของผู้ปกครองสวัสดิภาพครบกำหนดหนึ่งปี แล้วถ้าบิดา มารดา หรือผู้ปกครองขอรับเด็กกลับไปอุปการะเลี้ยงดูเอง ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี วินิจฉัยสั่งการตามที่เห็นสมควร

ข้อ 5. บิดา มารดา หรือผู้ปกครองเด็กอาจโต้แย้งคำสั่งของอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดที่สั่งตาม ข้อ 4 ข้อ 10 วรรค สี่ หรือ ข้อ 14 วรคสองได้ โดยยื่นคำร้องต่อศาลคดีเด็กเยาวชนหรือศาลจังหวัด ในกรณีไม่มีศาลคดีเด็กและเยาวชนในท้องที่ที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองของเด็กนั้นมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในเขตอำนาจ คำวินิจฉัยของศาลคดีเด็กและเยาวชน หรือศาลจังหวัดดังกล่าวให้เป็นที่สุด

ข้อ 6. บิดา มารดาหรือผู้ปกครองของเด็กซึ่งได้รับการสงเคราะห์ หรือคุ้มครองสวัสดิภาพตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ มีหน้าที่ชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูหรือค่าบริการเกี่ยวกับการที่ทางราชการให้การสงเคราะห์หรือคุ้งครองสวัสดิภาพเด็ก ตามระเบียบและอัตราที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าเด็กใดได้รับการสงเคราะห์ หรือคุ้งครองสวัสดิภาพเพียงพอแล้ว และบดามารดาหรือผู้ปกครองเด็กมีความสามารถเหมาะสมที่จะอุปการะเลี้ยงดูเด็กได้ ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีมีอำนาจมอบตัวเด็กนั้นคืนบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ถ้าบิดา มารดา หรือผู้ปกครองไม่รับเด็กคืนภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งให้รับมอบตัวเด็กกลับไป บิดา มารดา หรือผู้ปกครองต้องชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูหรือค่าบริการเป็นจำนวนสองเท่าของอัตราตามที่อธิบดีกำหนดตามวรรคหนึ่ง สำหรับระยะเวลานับแต่วันที่ครบกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งดังกล่าว

การชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูหรือค่าบริการตามข้อนี้ อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี มีอำนาจผ่อนผันหรือยกเว้นได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ 7. เพื่อประโยชน์ในการสงเคราะหืหรือคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งรับราชการอยู่ในท้องที่ที่บิดามารดาผู้ปกครองหรือเด็กมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) ซักถามเด็กเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าเด็กนั้นพึงได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพ หรือนำเด็กนั้นไปกักตัวไว้ ณ ที่ทำการเท่าเวลาที่จะสอบถามถ้อยคำที่จำเป็นจากเด็ก บิดา มารดาหรือผู้ปกครองของเด็ก หรือจากผู้เกี่ยวข้องรู้เห็นแล้วแต่กรณีและให้กระทำโดยมิชักช้าห้ามมิให้ใช้วิธีกักตัวเด็กเพื่อป้องกันการหลบหนีเกินความจำเป็น

(2) เรียกบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของเด็กหรือบุคคลอื่นที่สามารถให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความเป็นอยู่หรือความประพฤติของเด็กมาให้ถ้อยคำ

(3) สั่งให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครองของเด็ก เจ้าของ หรือผู้ครอบครองสถานที่ที่เด็กอาศัยอยู่ หรือที่เด็กกำลังศึกษาหรือทำงานส่งพยานหลักฐานเกี่ยวกับความเป็นอยู่หรือความประพฤติของเด็ก

(4) เข้าไปในสถานที่อยู่อาศัยของบิดา มารดาหรือผู้ปกครองของเด็กหรือของบุคคลที่เด็กเข้าไปเกี่ยวข้อง เพื่อสอบถามและรวบรวมพยานหลักฐานเกี่ยวกับความเป็นอยู่หรือความประพฤติของเด็ก

(5) มอบตัวเด็กคืนบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง หรือมอบตัวเด็กคืนบิดามารดาหรือผู้ปกครองพร้อมว่ากล่าวตักเตือนบิดา มารดาหรือผู้ปกครองดูแลอุปการะเลี้ยงดูมิให้เด็กนั้นประพฤติตนไม่สมควรอีก หรือส่งเด็กไปสถานแรกรับเด็ก

ข้อ 8. เมื่อได้รับตัวเด็กตาม 7(5) ข้อ 11 ข้อ13 (1) และ ข้อ 15 ไว้แล้ว ให้สถานแรกรับเด็กทำการวิเคราะห์และพิจารณาวิธีการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กแต่ละราย แล้วเสนอความเห็นพร้อมทั้งประวัติของเด็กไปยังอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีโดยไม่ชักช้า

หมวด 2

การสงเคราะห์เด็ก

ข้อ 9. เด็กพึงได้รับการสงเคราะห์ตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้ได้แก่เด็ก ซึ่ง

(1) ไม่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง

(2) บิดา มารดา หรือผู้ปกครองทอดทิ้งไว้ ณ สถานที่ใดที่หนึ่ง หรือเป็นเด็กพลัดหลง

(3) บิดา มารดาหรือผู้ปกครองให้ความอุปการะเลี้ยงดูไม่เหมาะสม หรือไม่สามารถให้ความอุปการะเลี้ยงดูได้ เพราะเหตุที่ถูกจำคุก กักขัง พิการ ทุพพลภาพ ป่วยทางร่างกายหรือทางจิตใจ หรือตกอยู่ในภาวะอื่นใดอันอาจเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่เด็กทั้งทางร่างกาย จิตใจ หรือศีลธรรม

(4) พิการ ทางร่างกาย สมอง สติปัญญา หรือจิตใจ

ข้อ 10. พนักงานเจ้าหน้าที่อาจดำเนินการให้การสงเคราะห์แก่เด็กตาม ข้อ 9 และหรือครอบครัวของเด็กดังกล่าวตามความเหมาะสม ดังต่อไปนี้

(1) พิจารณาช่วยเหลือครอบครัวของเด็กนั้น เพื่อให้บิดา มารดาหรือผู้ปกครองของเด็กสามารถอุปการะเลี้ยงดูเด็กได้ตามอัตภาพ

(2) มอบเด็กให้อยู่ในความอุปการะของบุคคลอื่น หรือสถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถานสงเคราะห์เด็กเอกชน

(3) มอบเด็กให้เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่นภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(4) รับเด็กไว้ในสถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถานสงเคราะห์เด็กของทางราชการ

การดำเนินการให้การสงเคราะห์ตาม (2) หรือ (4) ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเสียก่อน และต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือ ตามแบบพิมพ์ของทางราชการจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของเด็กด้วย

เมื่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าเด็กคนใดซึ่งรับการสงเคราะห์ตาม (2) หรือ (4) กลับไปอยู่ในความปกครองของบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง ให้มีอำนาจสั่งให้เด็กนั้นพ้นจากการสงเคราะห์ และมอบเด็กคืนบิดา มารดา หรือผู้ปกครองได้

ถ้าอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควรให้เด็กคนใดซึ่งรับการสงเคราะห์ ตาม (2) หรือ (4) ประพฤติตนไม่สมควร อันพึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพ ให้มีอำนาจสั่งให้เด็กนั้นไปยังสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กได้

ข้อ 11. ภายใต้บังคับ ข้อ 10 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ บิดามารดา หรือผู้ปกครองอาจนำเด็กมายังที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อขอรับการสงเคราะห์ได้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สอบถามข้อเท็จจริงจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่นำเด็กและหรือจากเด็กนั้นแล้วเห็นว่าเด็กสมควรได้รับการสงเคราะห์ตามข้อ 10 ให้ดำเนินการให้การสงเคราะห์ได้ตามที่เห็นสมควร แต่ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรทำการวิเคราะห์และพิจารณาวิธีการสงเคราะห์ที่เหมาะสมแก่เด็กเสียก่อนจะส่งตัวนั้นไปยังสถานแรกรับเด็กได้

หมวด 3
การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

ข้อ 12. เด็กที่พึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้ ได้แก่ เด็กซึ่งมีปัญหาความประพฤติ อันได้แก่เด็กซึ่งบิดา มารดาหรือผู้ปกครองไม่สามารถควบคุมความประพฤติได้ หรือเด็กซึ่งประพฤติตนไม่สมควร

ข้อ 13. วิธีการให้การคุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็กตามข้อ 12 มีดังต่อไปนี้

(1) ให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กที่ได้รับการว่ากล่าวตักเตือน ตามข้อ 7 (5)มาแล้วทำทัณฑ์บน โดยกำหนดให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครองของเด็กระวังมิให้เด็กนั้นประพฤติตนไม่สมควรอีก ตลอดเวลาไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันที่ทำทัณฑ์บนและกำหนดเบี้ยปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท ซึ่งบิดา มารดาหรือผู้ปกครองจะต้องชำระเมื่อผิดทัณฑ์บน และเมื่อได้ปรับ

ฐานผิดทัณฑ์บนแล้วให้มีอำนาจส่งเด็กไปยังสถานแรกรับเด็กหรือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพอย่างอื่นตามที่เห็นสมควร

(2) ให้บิดา มารดาหรือผู้ปกครองหรือเด็กได้รับบริการจากสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว

(3) สอดส่องความประพฤติเด็ก

(4) ส่งเด็กไปอยู่ในความปกครองดูแลของบุคคลหรือองค์การที่เหมาะสม

(5) ส่งเด็กไปยังสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

ให้ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตรีขึ้นไป ซึ่งรับราชการอยู่ในท้องที่ที่เด็กนั้นมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ มีอำนาจดำเนินวิธีการตาม (1) และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจดำเนินวิธีการตาม (1) และ (2) แต่ถ้าจะดำเนินการตาม (3) (4) และ (5) พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเสียก่อน

เมื่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควร ให้เด็กซึ่งกำลังรับการคุ้มครองสวัสดิภาพตาม (4) หรือ (5) กลับไปอยู่ในความปกครองของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ให้มีอำนาจส่งเด็กนั้นพ้นจากการคุ้มครองสวัสดิภาพและมอบตัวเด็กคืนบิดา มารดา หรือผู้ปกครองได้

ถ้าอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าสมควรให้เด็กซึ่งรับการคุ้มครองสวัสดิภาพตาม (5) หลบหนีจากสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งรับราชการอยู่ในท้องที่ที่สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กนั้นตั้งอยู่ร้องขอต่อศาลคดีเด็กและเยาวชนให้ส่งเด็กนั้นไปยังสถานพินิจและคุ้มครองเด็กตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนหรือต่อศาลจังหวัดในกรณีที่ไม่มีศาลคดีเด็กและเยาวชนในท้องที่นั้น ให้ส่งเด็กนั้นไปรับการฝึกอบรม ณ สถานที่ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก

ข้อ 14. ในการสอดส่องความประพฤติเด็ก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแนะนำตักเตือนหรือวางข้อกำหนดใด ๆ ให้เด็กปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(1) ห้ามมิให้เด็กเข้าไปในสถานที่ที่กำหนดหรือคบหาสมาคมกับบุคคลใดอันจะเป็นเหตุจูงใจให้เด็กประพฤติชั่ว

(2) ห้ามมิให้เด็กเที่ยวเตร่ในเวลาค่ำคืนตามเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

(3) ให้เด็กรายงานตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นครั้งคราว

(4) ให้เด็กศึกษาหรือประกอบอาชีพภายใต้การควบคุมดูแลของพนักงานเจ้าหน้าที

(5) วางข้อกำหนดอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการแก้ไขความประพฤติของเด็ก

เมื่อเด็กซึ่งได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์ อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดอาจสั่งให้บุคคลนั้นอยู่ภายใต้การสอดส่องความประพฤติ หรืออยู่ในสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กต่อไปจนถึงอายุไม่เกิน ยี่สิบปีบริบูรณ์ก็ได้

ข้อ 15. ภายใต้บังคับ ข้อ 13 และ ข้อ 14 บิดา มารดาหรือผู้ปกครองอาจนำเด็ก ที่พึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพตามข้อ 12 มายังที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อขอรับการคุ้มครองสวัสดิภาพได้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สอบถามข้อเท็จจริงจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่นำเด็กมาและหรือจากเด็กนั้นเองแล้ว เห็นว่าสมควรได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพ เมื่อได้รับความยินยอมเป็นหนังสือตามแบบพิมพ์ของทางราชการจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครองดังกล่าวแล้วให้ดำเนินการให้การคุ้มครองสวัสดิภาพได้ตามที่เห็นสมควร แต่ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรทำการวิเคราะห์และพิจารณาวิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพที่เหมาะสมแก่เด็กเสียก่อนจะส่งตัวเด็กนั้นไปยังสถานแรกรับเด็กก็ได้

หมวด 4

สถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็กและสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว

ข้อ 16. ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีการส่งเสริมการดำเนินงานของสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวของเอกชน เพื่อให้การคุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็ก รวมทั้งควบคุมสถานดังกล่าวให้ดำเนินงานเป็นไปในทางที่จะเป็นประโยชน์แก่ความเจริญเติบโตทางร่างกายและจิตใจของเด็ก

ให้กระทรวงมหาดไทยให้การอุดหนุนสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็กและสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวของเอกชน ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ภายในวงเงินงบประมาณ

ข้อ 17 ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวตามข้อ 16 ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี

การขออนุญาตจัดตั้งสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว คุณสมบัติของเจ้าของหรือผู้จัดการ การดำเนินงาน การควบคุม การออกใบอนุญาต การกำหนดเงื่อนไขในใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตของสถานดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ 18. ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้จัดการสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง หรือฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติ

ตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณีมีอำนาจ

(1) ส่งพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าควบคุมการดำเนินงานของสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก หรือสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว เป็นการชั่วคราว

(2) เพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีเพิกถอนใบอนุญาต ให้ส่งเด็กคืนบิดา มารดา หรือผู้ปกครองหรือส่งเด็กไปยังสถานสงเคราะห์เด็กหรือสถานรับเลี้ยงเด็กของทางราชการ หรือของเอกชนอื่น

หมวด 5
การปฏิบัติต่อเด็ก

ข้อ 19. บิดา มารดา หรือผู้ปกครองของเด็กต้องเลี้ยงดูอบรมและให้ความเอาใจใส่แก่เด็กตามสมควรและเหมาะสม

ข้อ 20. ห้ามมิให้บุคคลใด

(1) ทอดทิ้งเด็กไว้ในสถานพยาบาล หรือสถานรับเลี้ยงเด็กหรือทอดทิ้งเด็กไว้กับผู้รับจ้างเลี้ยงเด็ก

(2) โฆษณาเพื่อรับเด็กหรือยกเด็กให้บุคคลอื่น เว้นแต่เพื่อประโยชน์ของทางราชการ

(3) ซื้อ ขาย หรือแลกเปลี่ยนเด็กด้วยทรัพย์สิน เว้นแต่กรณีทรัพย์สินนั้นเป็นสินสอดหรือของหมั้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(4) ใช้เด็กเป็นเครื่องมือในการขอทานหรือกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุส่งเสริมให้เด็กขอทาน

(5) ขายหรือให้สุรา บุหรี่ หรือสิ่งเสพติดให้โทษอื่นใดแก่เด็ก หรือชักจูงให้เด็กดื่มสุราหรือสูบบุหรี่ หรือเสพสิ่งเสพติดให้โทษอื่นใด เว้นแต่การปฏิบัติทางการแพทย์

(6) ยอมให้เด็กเข้าเล่นการพนัน

(7) ชักจูงหรือส่งเสริมให้เด็กประพฤติตนไม่สมควร

หมวด 6
บทกำหนดโทษ

ข้อ 21. บิดา มารดา หรือผู้ปกครองผู้ใดไม่ยอมรับเด็กที่พ้นจากการสงเคราะห์ตามข้อ 10 วรรคสามหรือไม่ยอมทำทัณฑ์บนตามข้อ 13 (1) หรือไม่ยอมรับมอบเด็กที่พ้นจากการคุ้มครองสวัสดิภาพตามข้อ 13 วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ข้อ 22. ผู้ใดตั้งสถานสงเคราะห์ สถานรับเลี้ยงเด็ก หรือสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวโดยไม่ได้รับอนุญาตตามข้อ 17 หรือเจ้าของ หรือผู้จัดการสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก หรือสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว ไม่ยื่นคำขออนุญาตตั้งสถานที่ดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนดตามข้อ 25 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 23. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ 19 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ถ้าการไม่ปฏิบัติตามข้อ 19 เป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย จิตใจ และศีลธรรมของเด็ก ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 24. ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 20 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

ข้อ 25. สถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวของเอกชน ซึ่งได้จัดตั้งดำเนินงานอยู่ก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ ให้เจ้าของหรือผู้จัดการยื่นคำขออนุญาตจัดตั้งเป็นสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว ตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประกาศของคณะปฏิวัตินี้ใช้บังคับ

ถ้าไม่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้ง ให้ผู้นั้นเลิกดำเนินงานสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งของอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี

การใช้บังคับ

ข้อ 26. ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในข้อ 12 ข้อ 13 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 ข้อ 17 และข้อ 18 ให้ใช้บังคับเฉพาะในนครหลวงกรุงเทพธนบุรี และจะใช้บังคับในท้องที่อื่น เมื่อใดให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

เมื่อใช้ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ในท้องที่ใด บรรดาบทหมาย กฎและข้อบังคับอื่นใด ซึ่งมีข้อความขัดหรือแย้งกับประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้มิให้ใช้บังคับในท้องที่นั้น

ข้อ 27. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ประกาศ ณ วันที่ 27 พฤศจิกายน 2515

(ลงชื่อ) จอมพลถนอม กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 89 ตอนที่182 วันที่ 29 พฤศจิกายน 2515)

กฎกระทรวง

(พ.ศ. 2515)

ออกตามความในประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294

ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน 2515

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 1 และข้อ 27 แห่งประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน 2515 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

(1) การประพฤติตนไม่สมควรแก่วัย คือ การประพฤติตนดังต่อไปนี้

(2) ประพฤติส่อไปในทางเกเรหรือเที่ยวเร่ร่อนในที่สาธารณะ

(3) มั่วสุมและก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ชาวบ้านและผู้สัญจรไปมา

(4) ขอทานหรือกกระทำการส่อไปในทางขอทาน (ถ้าเป็นเด็ก – อยู่ในกฎกระทรวง พ.ศ. 2515)

(5) เล่นการพนันหรือมั่วสุมในวงพนัน

(6) เสพสุรา สูบบุหรี่หรือยาเสพติดให้โทษ หรือของมึนเมาอย่างอื่น หรือเข้าไปในสถานที่จำหน่ายสุรา เพื่อเสพหรือซื้อสุรา

(7) เข้าไปในโรงรับจำนำ สถานบริการหรือสถานการค้าประเวณี เว้นแต่เป็นผู้อยู่อาศัย

(8) ประพฤติตนทำนองชู้สาวในที่สาธารณะ

(9) ไม่เรียนอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยประถมศึกษา

(10) เที่ยวเตร่ในเวลากลางคืน ระหว่างเวลา 22.00 นาฬิกาถึงเวลา 04.00 นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น เว้นแต่ไปกับบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง

(11) หลบหนีจากสถานแรกรับเด็ก หรือสถานสงเคราะห์เด็ก

ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2515

(ลงชื่อ) พ่วง สุวรรณรัฐ

(นายพ่วง สุวรรณรัฐ)

ปลัดกระทรวงมหาดไทย ผู้ใช้อำนาจของ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

<u>หมายเหตุ</u> เหตุผลในการประกาศกฎกระทรวงฉบับนี้ คือเนื่องจากได้มี ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน 2515 ให้กำหนดโดยกฎกระทรวงว่า การปะพฤติตนไม่สมควรแก่วัยอย่างไรเป็นการประพฤติตนไม่สมควร จึงจำต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 89 ตอนที่ 190 วันที่ 13 ธันวาคม พุทธศักราช 2515)

ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์
ว่าด้วยการสงเคราะห์เด็กภายในครอบครัว
พ.ศ. 2529

โดยที่ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน 2515 ข้อ 10(1) บัญญัติให้พิจารณาช่วยเหลือเด็กและครอบครัวของเด็ก เพื่อให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครองสามารถอุปการะเลี้ยงดูเด็กได้ตามอัตภาพ ประกอบกับ ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ว่าด้วยการสงเคราะห์เด็กภายในครอบครัว พ.ศ. 2511 ได้ใช้มาเป็นเวลานานและมีหลักเกณฑ์บางประการ ไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติในสภาพภาวะเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน ดังนั้นเพื่อให้การสงเคราะห์เด็กภายในครอบครัว เป็นไปด้วยความเหมาะสม และเป็นไปตามหลักการสังคมสงเคราะห์ยิ่งขึ้น กรมประชาสงเคราะห์จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ว่าด้วยการสงเคราะห์เด็กภายในครอบครัว พ.ศ. 2529

ข้อ 2 ให้ยกเลิก ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ว่าด้วยการสงเคราะห์เด็กภายในครอบครัว พ.ศ. 2511

ข้อ 3 การสงเคราะห์เด็กภายในครอบครัว หมายถึง การให้ความช่วยเหลือเด็กและครอบครัวของเด็กที่ประสบปัญหาความเดือดร้อนทั่วราชอาณาจักร โดยมุ่งเสริมสร้างความมั่นคงในครอบครัว ให้ครอบครัวของเด็กสามารถเลี้ยงเด็กไว้ได้เองตามควรแก่อัตภาพ ไม่ต้องแยกเด็กออกจากครอบครัวโดยไม่จำเป็น

ข้อ 4 เด็กซึ่งมีภูมิลำเนาในประเทศไทย ที่พึงได้รับการสงเคราะห์ตามระเบียบนี้ต้องมีอายุไม่เกิน 18 ปี หรือที่อยู่ในระหว่างการศึกษา ต้องมีอายุไม่เกิน 20 ปีบริบูรณ์ และอยู่ในครอบครัวตามข้อ 5 โดยเข้าหลักเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

1) เป็นเด็กกำพร้า อนาถา ซึ่งมีผู้ปกครอง

2) เป็นเด็กพิการทางร่างกาย สมองและปัญญา หรือจิตใจ

3) เป็นเด็กที่บิดา มารดา หรือเฉพาะบิดา หรือมารดา หรือผู้ปกครองประสบภาวะอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ถูกจำคุก กักขัง พิการและทุพพลภาพ ป่วยทางร่างกายหรือจิตใจ ไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงครอบครัวตามควรแก่อัตภาพได้

4) เป็นเด็กที่เกิดนอกสมรส

ข้อ 5 ครอบครัวที่พึงได้รับการสงเคราะห์ตามระเบียบนี้ ต้องเป็นครอบครัวที่บิดา มารดา หรือเฉพาะบิดา หรือ มารดา หรือผู้ปกครองที่มีเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี บริบูรณ์ หรือไม่เกิน 20ปี บริบูรณ์แล้วแต่กรณี อยู่ในความอุปการะและจะต้องเข้าหลักเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

1) เป็นครอบครัวยากจน ขาดแคลน ไม่สามารถให้การเลี้ยงดูและการศึกษาแก่เด็กที่อยู่ในความอุปการะตามควรแก่อัตภาพได้

2) เป็นครอบครัวที่ประสบปัญหาความเดือดร้อน ซึ่งเกี่ยวเนื่องถึงตัวเด็กโดยเฉพาะอันเป็นการกระทบกระเทือนต่อสวัสดิภาพของเด็ก

ข้อ 6 การยื่นขอความช่วยเหลือในกรณีผู้ร้องขอความช่วยเหลือ มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นที่กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น กรมประชาสงเคราะห์ ส่วนผู้ที่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในจังหวัดอื่น ให้ยื่นคำร้องขอที่ที่ทำการประชาสงเคราะห์จังหวัด หรือที่ทำการประชาสงเคราะห์อำเภอ ซึ่งผู้ร้องขอความช่วยเหลือมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่

ข้อ 7 วิธีดำเนินการช่วยเหลือให้กระทำตามหลักการสังคมสงเคราะห์เฉพาะราย โดยให้นักสังคมสงเคราะห์หรือเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นผู้ดำเนินการ

ข้อ 8 เมื่อนักสังคมสงเคราะห์หรือเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายได้ศึกษาวิเคราะห์อย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว ให้เสนอขออนุมัติต่ออธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายอย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อ 9(1) และ (2)

ข้อ 9 วิธีการสงเคราะห์ ให้มุ่งที่จะให้ผู้ร้องขอความช่วยเหลือเข้าใจปัญหาและร่วมมือแก้ไขปัญหาเพื่อให้ครอบครัวสามารถช่วยเหลือตนเองและเอาใจใส่ต่อเด็กในความอุปการะ โดยอาจกระทำได้อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

1) ให้การสงเคราะห์เกี่ยวกับการเงิน

2) ช่วยเป็นค่าเลี้ยงดู ค่าพาหนะ หรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ สำหรับเด็กตามความจำเป็นและเหมาะสม

3) ช่วยเหลือเกี่ยวกับการศึกษาสำหรับเด็ก ซึ่งจะต้องพิจารณาตามความจำเป็นและเหมาะสม

4) ช่วยเหลือครอบครัวของเด็กในกรณีที่ปัญหาความเดือดร้อนของเด็กโดยตรง เช่น ให้เงินเป็นทุนประกอบอาชีพ เป็นค่ารักษาพยาบาลและอื่น ๆ เท่าที่ได้พิจารณาเห็นเป็นสิ่งจำเป็นและเหมาะสม

5) ช่วยเหลือเป็นค่าอุปกรณ์แก่เด็กพิการและทุพพลภาพตามความเห็นและคำวินิจฉัยของแพทย์รวมทั้งอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่จะช่วยป้องกันและแก้ไขความพิการของเด็กด้วย

6) ให้การสงเคราะห์เกี่ยวกับเครื่ออุปโภคบริโภค เช่น มุ้ง ผ้าห่ม นอน แป้งนม สำหรับเลี้ยงดูเด็ก อุปกรณ์การศึกษาและอื่น ๆ เท่าที่พิจารณาเห็นเป็นสิ่งจำเป็น

7) ให้การสงเคราะห์ด้วยคำแนะนำปรึกษาและบริการอื่น ๆ เช่น แนะแนวหรือให้บริการเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ การปกครองเด็ก ให้คำปรึกษาปัญหาต่าง ๆ ในครอบครัว ตลอดจนการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู การพัฒนาฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กพิการและการปฏิบัติตัวของเด็กพิการ

ข้อ 10 การให้ความช่วยเหลือทางการเงิน และสิ่งของตามระเบียบนี้ให้เป็นไปตามอัตราและหลักเกณฑ์ที่ได้ตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ 11 ให้ใช้ระเบียบนี้ ตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 12 ให้ผู้อำนวยการกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น รักษาการณ์ตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 27 มกราคม 2529

(ลงชื่อ) ประมูล จันทรจำนง

(นายประมูล จันทรจำนง)

อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

ที่ กค 0514/227 กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 4 กท 10400

5 มกราคม 2537

เรื่อง การปรับปรุงหลักการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบว่าด้วยการสงเคราะห์เด็กภายในครอบครัว

เรียน อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

อ้างถึง 1. หนังสือกรมประชาสงเคราะห์ ถึงกรมบัญชีกลาง ที่ รส 0410/1700 ลงวันที่ 30 กันยายน 2536 หนังสือกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น ที่ รส 0410/2819 ลงวันที่ 17 พฤศจิกายน 2536 และที่ รส 0410/3011 ลงวันที่ 22 พฤศจิกายน 2536

2. หนังสือกระทรวงการคลังที่ กค 0533/24186 ลงวันที่ 21 พฤษภาคม 2528

ด้วยกรมบัญชีกลางรายงานว่า กรมประชาสงเคราะห์ขออนุมัติปรับปรุงและเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์ให้แก่เด็กและครอบครัวของเด็กที่ประสบปัญหาความเดือดร้อนจากที่กระทรวงการคลังอนุมัติไว้เดิม ตามหนังสือกระทรวงการคลังที่อ้างถึง 2 ตามรายการดังนี้

1. ให้การช่วยเหลือเป็นเงิน เพื่อเป็นค่าเลี้ยงดูหรือค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของเด็ก และช่วยเหลือครอบครัวของเด็กในกรณีที่ปัญหาความเดือดร้อนของครอบครัวกระทบกระเทือน หรือเกี่ยวเนื่องกับสวัสดิภาพของเด็กโดยตรง เช่น เงินทุนประกอบอาชีพ ค่ารักษาพยาบาล เป็นต้น จากในวงเงินเงินครั้งละ 1,000 บาทต่อเด็กหนึ่งคน ในครอบครัว เป็นวงเงินไม่เกิน 2,000 บาท และไม่เกิน 3,000 บาท สำหรับครอบครัวที่มีเด็กเกินกว่าหนึ่งคน

2. ให้การช่วยเหลือเป็นสิ่งของ เช่นเครื่องอุปโภคบริโภค อุปกรณ์การศึกษา เครื่องแบบนักเรียน แป้งนมเด็ก เป็นต้น จากในวงเงินครั้งละไม่เกิน 800 บาทต่อครอบครัว ไม่เกิน 3 ครั้งต่อครอบครัว เป็นวงเงินครั้งละไม่เกิน 1,000 บาท ต่อเด็กหนึ่งคนในครอบครัว แต่ไม่เกิน 3,000 บาท สำหรับครอบครัวที่มีเด็กเกินกว่าหนึ่งคน

3. กรณีพิจารณาเห็นสมควรให้การช่วยเหลือครอบครัวใดมากกว่าหนึ่งวิธีในคราวเดียวกัน จากการให้ความช่วยเหลือได้ไม่เกิน 1,500 บาทต่อครั้ง ต่อครอบครัวและไม่เกิน

2 ครั้ง ต่อครอบครัว เป็นกรณีพิจารณาเห็นสมควรให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือแก่ครอบครัวใด เป็นเงินและสิ่งของในคราวเดียวกันก็ได้ ในวงเงินไม่เกิน 2,000 บาทต่อครอบครัว ที่มีเด็กหนึ่งคน และไม่เกิน 3,00 0 บาท สำหรับครอบครัวที่มีเด็กเกินกว่าหนึ่งคน
ทั้งนี้ การช่วยเหลือตามข้อ 1-3 ให้พิจารณาตามความจำเป็นของครอบครัวหรือของเด็กแต่ละราย

4. การให้ความช่วยเหลือตามข้อ 1 – 3 ให้เป็นอำนาจของอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้พิจารณาอนุมัติให้แก่ครอบครัวของเด็ก หรือสำหรับเด็กที่เห็นว่า จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือตามหลักเกณฑ์ที่กรมประชาสงเคราะห์กำหนด

5. ในกรณีที่เห็นว่าจำเป็นจะต้องให้การช่วยเหลือครอบครัวและเด็กที่ประสบปัญหาเกินกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามข้อ 1 – 3 ให้ขออนุมัติต่อกรมประชาสงเคราะห์หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นกรณีพิเศษเป็นราย ๆ ไปจากเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี หมวดเงินอุดหนุน ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ.2537 เป็นต้นไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น
กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ให้ยกเลิกหนังสือกระทรวงการคลังที่อ้างถึง 2 และอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินสงเคราะห์ให้แก่เด็กและครอบครัวของเด็กที่ประสบปัญหาเดือดร้อนตามรายการ 1 – 4 ได้ตามที่ขอตกลง สำหรับรายการที่ 5 ให้ตกลงกับกระทรวงการคลัง เป็นกรณี ๆ ไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) อรัญ ธรรมโน

(นายอรัญ ธรรมโน)

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง
กองระบบบัญชีและการคลัง
โทร. 2224863

ที่ กค 0514/12962 กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

14 มิถุนายน 2539

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินงบประมาณค่าอาหารผู้รับการสงเคราะห์

เรียน อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

อ้างถึง 1. หนังสือกรมประชาสงเคราะห์ ถึงกรมบัญชีกลาง ที่ รส 0402/86134 ลงวันที่ 8 กันยายน 2539 และ ด่วนมากที่ รส 0402/2917 ลงวันที่ 16 มกราคม 2539

2. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0514/68188 ลงวันที่ 12 ธันวาคม 2534 และ ที่ กค 0514/28718 ลงวันที่ 5 กรกฎาคม 2536

ด้วยกรมบัญชีกลางรายงานว่า กรมประชาสงเคราะห์ขออนุมัติในหลักการเพิ่มอัตราค่าอาหารผู้รับการสงเคราะห์ จากเดิมที่กระทรวงการคลังอนุมัติตามหนังสือที่อ้างถึง 2 โดยเบิกจ่ายจากงบประมาณหมวดค่าตอบแทน ใช้สอยและวัสดุ ในลักษณะเหมาจ่ายและถัวจ่ายทุกรายการ ตั้งแต่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2539 เป็นต้นไป ตามกรณีต่าง ๆ ดังนี้

1. ค่าอาหารซึ่งประกอบด้วยอาหารสด อาหารเสริม ค่าเชื้อเพลิงหุงต้ม และค่าส่วนประกอบในการปรุงอาหาร

2. ค่าอาหารผู้รับการสงเคราะห์ทุกประเภท จากอัตราคนละ 23 บาทต่อวัน เป็นอัตราคนละ 32 บาทต่อวัน

3. ค่าอาหารเด็กอ่อน (อายุ 0 – 5 ปี) จากอัตราคนละ 24 บาทต่อวัน เป็นอัตราคนละ 39 บาทต่อวัน

4. ค่าอาหารผ็รับการสงเคราะห์ที่เจ็บป่วย จากอัตราคนละ 23 บาทต่อวัน เป็นอัตราคนละ 39 บาทต่อวัน

5. ค่าอาหารกลางวันสำหรับเด็กที่ออกไปศึกษานอกสถานสงเคราะห์ จากอัตราคนละไม่เกิน 16 บาทต่อวัน เป็นอัตราคนละ 26 บาทต่อวัน

6. เหมาจ่ายเป็นค่าอาหารระหว่างเดินทางไป – กลับ ในกรณีที่ผู้รับการสงเคราะห์

/ต้องไป...

ต้องไปปฏิบัติภารกิจตามที่กรมประชาสงเคราะห์มอบหมายนอกสถานสงเคราะห์ จากอัตราคนละไม่เกิน 16 บาทต่อมื้อ เป็นอัตราคนละไม่เกิน 26 บาทต่อมื้อ วันละไม่เกิน 3 มื้อ เนื่องจากค่าครองชีพในปัจจุบันสูงขึ้นกว่าเดิมมากทำให้เงินงบประมาณค่าอาหารที่ได้รับไม่เพียงพอในการจัดซื้ออาหารที่มีคุณภาพและปริมาณให้เพียงพอกับความต้องการของร่างกาย ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว อนุมัติให้เบิกจ่ายค่าอาหารผู้รับการสงเคราะห์ดังกล่าวในอัตราตามที่ขอตกลงและเมื่อได้เบิกจ่ายเงินค่าอาหารตามรายการ ข้อ 2 และ 3 ให้แก่ผู้รับการสงเคราะห์รายใดแล้ว ให้งดจ่ายค่าอาหารที่ได้รับอยู่ตามปกติ ตามรายการข้อ 1 ของผู้รับการสงเคราะห์รายนั้นในมื้อนั้น ๆ ด้วย

ทั้งนี้การเบิกจ่ายค่าอาหารแต่ละประเภทในอัตราที่สูงกว่าหรือต่ำกว่าอัตราที่กำหนดกระทำได้ แต่เมื่อเฉลี่ยค่าอาหารแต่ละประเภทในแต่ละปีงบประมาณแล้ว ต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดข้างต้น พร้อมนี้ได้แจ้งให้จังหวัดที่เกี่ยวข้องทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) กมล จันทิมา

(นายกมล จันทิมา)

รองปลัดกระทรวง ฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง

ส่วนอนุมัติพิเศษ

โทร. 2739024 ต่อ 4465

ภาคผนวก 3

แนวคำถามในการสัมภาษณ์

แนวคำถามในการสัมภาษณ์
การวิจัยเรื่อง " กระบวนการสังคมสงเคราะห์กับการจัดสวัสดิการสังคม
สำหรับเด็กด้อยโอกาสในจังหวัดปัตตานี"

(สำหรับข้าราชการและเจ้าหน้าที่)

<u>ส่วนที่ 1</u> : ข้อมูลส่วนตัว

อายุ……..ปี ตำแหน่ง……

หรือเคยดำรงตำแหน่ง……..

……

วุฒิการศึกษา……ประสบการณ์การทำงาน…….. ปี

ประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคม (การให้การสงเคราะห์ ประเภทต่าง ๆ) สำหรับเด็กด้อยโอกาส……..ปี

<u>ส่วนที่ 2</u> : ข้อมูลเกี่ยวกับภารกิจของหน่วยงานและบทบาทหน้าที่

2.1บทบาทภารกิจของสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัด……..

……..……..

……

……..…

……..…

…….……..

……..

2.2 บทบาทภารกิจของสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคม (การให้การสงเคราะห์ประเภทต่างๆ)สำหรับเด็กด้อยโอกาส……

……

……

……

2.3บทบาทภารกิจของสถานสงเคราะห์เด็ก……

……

……

……

/2.4 ลักษณะงานที่ทำอยู่…

2.4 ลักษณะงานที่ท่านทำอยู่หรือเคยทำ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. 5 ผลสำเร็จของงาน

โครงการหรืองานที่ที่คิดว่าทำสำเร็จ(ระบุเหตุผล).....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

โครงการหรืองานที่คิดว่าไม่ประสบความสำ เร็จ (ระบุเหตุผล).....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

โครงการที่คิดว่าควรจะทำแต่ยังไม่ได้ทำ เพราะอะไร.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

/ส่วนที่ 3...

<u>ส่วนที่ 3</u> : กระบวนการสังคมสงเคราะห์

3.1 ท่านและ/หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องใช้กระบวนการสังคมสงเคราะห์ในการปฏิบัติงานหรือไม่อย่างไร……..

……..

……

……

……

……

……

……

……

……

3.2 ท่านคิดว่ากระบวนการสังคมสงเคราะห์ที่ท่านและ/หรือผู้ร่วมงานใช้อยู่ตาม 3.1เหมาะสมหรือไม่อย่างไร……

……

……

……..

……

……..

……

3.3 ท่านคิดว่ากระบวนการสังคมสงเคราะห์ที่เหมาะสมควรเป็นอย่างไร……

……

……

……

……

……

……

……

……

/ส่วนที่ 4…

<u>ส่วนที่ 4</u> : ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับเด็กด้อยโอกาส

4.1 ท่านคิดว่ารูปแบบการจัดสวัสดิการสังคม (การให้การสงเคราะห์ประเภทต่าง ๆ) สำหรับเด็กด้อยโอกาสในปัจจุบันของสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด

โครงสร้างและกระบวนการบริหาร

……

……

……

4.2 ท่านคิดว่ารูปแบบการจัดสวัสดิการสังคม (การให้การสงเคราะห์ประเภทต่าง ๆ) สำหรับเด็กด้อยโอกาส ที่ควรจะเป็น สำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัด ควรจะเป็นรูปแบบใด

โครงสร้างและกระบวนการบริหาร

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

รูปแบบการจัดสวัสดิการสังคม

……

……

……

……

……

……

……

……

อื่นๆ

……

……

……

……

……

/4.3 ท่านคิดว่า…

4.3 ท่านคิดว่ารูปแบบการจัดสวัสดิการสังคม (การให้การสงเคราะห์ประเภทต่าง ๆ) สำหรับเด็กด้อยโอกาสในปัจจุบันของสถานสงเคราะห์เด็กจังหวัดปัตตานีเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด

โครงสร้างและกระบวนการบริหาร

……

……

……

4.4 ท่านคิดว่ารูปแบบการจัดสวัสดิการสังคม (การให้การสงเคราะห์ประเภทต่าง ๆ) สำหรับเด็กด้อยโอกาส ที่ควรจะเป็น สถานสงเคราะห์เด็กจังหวัดปัตตานี ควรจะเป็นรูปแบบใด

โครงสร้างและกระบวนการบริหาร

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

รูปแบบการจัดสวัสดิการสังคม

……

……

……

……

……

……

……

……

อื่นๆ

……

……

……

……

……

/ส่วนที่ 5...

<u>ส่วนที่ 5</u> : ความสำเร็จ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

5.1 ท่านคิดว่าการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับเด็กด้อยโอกาสของจังหวัดปัตตานี ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว มากน้อยแค่ไหน เพราะเหตุใด……..

……

……

……

……

……

……

……

……

5.2 ปัญหาและอุปสรรค ที่มีผลต่อความสำเร็จของการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับเด็กด้อยโอกาส

……

……

……

……

……..

……

……

5.3 ข้อเสนอแนะ ในการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับเด็กด้อยโอกาสในจังหวัดปัตตานี

……

……

……

……

……

……

……

…….. ผู้สัมภาษณ์

……/……/……..

แนวคำถามในการสัมภาษณ์

การวิจัยเรื่อง " กระบวนการสังคมสงเคราะห์กับการจัดสวัสดิการสังคม
สำหรับเด็กด้อยโอกาสในจังหวัดปัตตานี"

(สำหรับเด็กในความอุปการะหรือผู้ที่เคยรับการอุปการะ)

<u>ส่วนที่ 1</u> ภูมิหลัง

1.1 ชื่อ - สกุล ……อายุ…….. ..ปี

1.2 ภูมิลำเนาเดิม บ้านเลขที่ …….. หมู่ที่ ……..ถนน……

ตำบล……..อำเภอ……..จังหวัด

…….

1.3 การศึกษา

(จบการศึกษาระดับ……จากสถาบัน……

หรือ กำลังศึกษา ระดับ…..……สถานศึกษา……

1.4 ประวัติความเป็นมาก่อนรับการสงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์……

……

……

……

……

……

1.4 รับการอุปการะในสถานสงเคราะห์เด็กจังหวัดปัตตานี ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ……

ถึง ปี พ.ศ. ……

กรณีพ้นจากการอุปการะแล้ว

1.5 พ้นจากการอุปการะเมื่อ ปี พ.ศ. ……สาเหตุ……

1.6 ปัจจุบันประกอบอาชีพ……รายได้……บาท ต่อเดือน

สถานที่ประกอบอาชีพ……

บ้านเลขที่……ถนน……หมู่ที่ …… ตำบล…… ……

อำเภอ……จังหวัด……

/1.7 ท่านคิดว่า

1.7 ท่านคิดว่าการประกอบอาชีพของท่านในปัจจุบันได้รับประโยชน์จากการที่เคยได้รับบริการจากสถานสงเคราะห์เด็กจังหวัดปัตตานีหรือไม่ เพราะเหตุใด หรือไม่เพราะเหตุใด……

……

……..

……..

……..

……..

……

……

……

……

……

……

……

<u>ส่วนที่ 2</u> ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของสถานสงเคราะห์

ท่านคิดว่าการดำเนินงานของสถานสงเคราะห์ ในประเด็นต่าง ๆ ต่อไปนี้ มีความเหมาะสม หรือไม่ เพราะเหตุใด

2.1 การบริการด้านอาคารสถานที่

……

……

……

……

……

2.2 ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ ……

……

……

……

……

/2.3 การบริการ…

2.3 การบริการด้านปัจจัยสี่.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.4 การบริการด้านการศึกษาและฝึกอาชีพ .....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.5 การบริการด้านสังคมสงเคราะห์.....

.....

.....

.....

.....

2.6 การบริการด้านอื่น ๆ (ระบุ) .....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

/...

……

……

……

<u>ส่วนที่ 3</u> ความคิดเห็นและสภาพความเป็นอยู่ ในการการรับอุปการะ ในสถานสงเคราะห์เด็ก

3.1 มีความรู้สึกอย่างไรเมื่อรู้ตัวว่าต้องเข้ารับการอุปการะในสถานสงเคราะห์เด็ก……..

……

……

……

……

……

……

……

……

3.2 มีความสุขกับการดำรงชีวิตในสถานสงเคราะห์เด็กหรือไม่ เพราะเหตุใด……..

……

……

……

……

……

……

3.3 เวลามีปัญหาท่านปรึกษาใคร เพราะเหตุใด……

……

……

……

……

……

……

……

/3.4 ท่านคิดว่า…

3.4 ท่านคิดว่าส่วนดี/ส่วนที่ไม่ดีของการที่ต้องเข้ารับการอุปการะในสถานสงเคราะห์เด็ก มีอะไรบ้าง

ส่วนดี……

……

……

……

……

……

……

……

……

ส่วนไม่ดี……

……

……

……

……

……

……

……

……

3.5 อยากให้สถานสงเคราะห์เด็กควรทำหรือไม่ควรทำในเรื่องใด

ควรทำ……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

/ไม่ควรทำ…

ไม่ควรทำ……
……
……
……
……
……
……
……
……
3.6 ถ้าเลือกได้ระหว่างรับการอุปการะในสถานสงเคราะห์เด็กกับอยู่กับครอบครัวเดิม จะเลือกแบบไหน เพราะอะไร ……
……
……
……
……
……
……
……
……
3.7 ถ้าสถานสงเคราะห์เด็กจะส่งท่านคืนสู่ครอบครัวเดิมโดยให้การสนับสนุน ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการครองชีพ การศึกษา และอื่น ๆ ท่านจะกลับสู่ครอบครัวหรือไม่เพราะเหตุใด(สำหรับเด็กที่กำลังอุปการะ ปัจจุบัน)……
……
……
……
……
……
……
……

/ข้อเสนอแนะ…

3.8 ข้อเสนอแนะ หรือข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของสถานสงเคราะห์เด็ก.....

.....

.....